

ΛΑΤΙΝΙΚΑ - ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του και ότι ο αγρός είχε εγκαταλειφθεί απ' αυτόν· η Σύγκλητος αποφάσισε αυτός να καλλιεργηθεί με τη φροντίδα του κράτους, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι (ή: ξυράφι) μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

ΘΕΜΑ Β

- B1.**
1. γ
 2. α
 3. β
 4. α
 5. β

- B2.**
1. ε
 2. ζ
 3. α
 4. γ
 5. δ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ - ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

senatus
rura
earum
dotium
illa
aequius, aequissimum
popule
virorum
cultello tonsorio
ancillae
certe
talìa consilia

Γ2.

α. elapso – elabi
vocatus – vocari
molientem – moliri

β. scripsit - scribendi
discessisse - discedamus
aberat - absens
acceperunt - acceptum
conferre - conferto
exigeret - exegimus
interficiendo - interficiet
vulneravit - vulnerabatis
venit - venissent

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

- α. ab eo:** εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse
curari: υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit, τελικό απαρέμφατο, ετεροπροσωπία
semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret uxor: παράθεση στο Porcia
temerarium: επιθετικός προσδιορισμός στο factum amoris: γενική αντικειμενική στο indicium
β. Romae, Athenis, Carthagine

Δ2.

α. cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί το ρήμα εξάρτησης είναι ιστορικού χρόνου (vulneravit). Δηλώνεται το προτερόχρονο στο παρελθόν. Ο ιστορικός ή διηγηματικός cum χρησιμοποιείται συχνά στις διηγήσεις του παρελθόντος και υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια. Δημιουργεί ανάμεσά τους μία σχέση αιτίας – αιτιατού. Στην υποτακτική φανερός είναι ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας πρότασης.

Σύμπτυξη της δευτερεύουσας σε μετοχή: viri sui consilio de interficiendo Caesare cognito

β.

- α. ut (Brutus) eam obiurgaret
β. eam obiurgatum
γ. eius obiurgandae causa/gratia (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη)

Επιμέλεια Απαντήσεων:

Η Ομάδα του Ομίλου Ευκλείδη